

Notă

Textul actualizat reprezintă o reproducere neoficială a actului normativ și are caracter informativ.
Pentru varianta oficială vă rugăm să consultați Monitorul Oficial.

Ordonanța de urgență nr. 69/2020

pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal,
precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 393 din data de 14 mai 2020

Text consolidat la data de 29.03.2021

Actul include modificările și/sau completările din următoarele acte:

- Ordonanța de urgență nr. 226/2020, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1.332 din 31.12.2020;
- Ordonanța de urgență nr. 19/2021, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 315 din 29.03.2021.

Guvernul României

Având în vedere hotărârile Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență, precum și instituirea stării de urgență pe teritoriul României decretate potrivit legii,

luând în considerare necesitatea reglementării cu privire la calculul și plata CASS în cazul suspendării judecătorilor și procurorilor în temeiul Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere evoluția situației epidemiologice internaționale determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și de măsurile adoptate prin care se restrâng unele drepturi și libertăți fundamentale, printre care libera circulație în vederea evitării aglomerației,

având în vedere efortul comun generat de instituirea stării de urgență prin decret emis de Președintele României, în contextul riscului de infectare cu SARS-CoV-2, și luând în considerare necesitatea asigurării în condiții optime a serviciilor și activităților esențiale pentru populație, este necesară reglementarea unui regim fiscal favorabil acordării unor sume suplimentare reprezentând stimulente/prime de către angajatori pentru stimularea persoanelor fizice care desfășoară activități ce presupun contact direct cu cetățenii și sunt supuse riscului de infectare, în sensul că pentru acestea nu se datorează contribuții sociale obligatorii.

Ținând cont de situația obiectivă creată de reglementarea la nivel de ordonanță de urgență a termenului de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și a formularului 230 - Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat, de faptul că prorogarea acestui termen nu se poate realiza decât printr-un act normativ de același nivel,

având în vedere că măsura prorogării, pentru anul 2020, trebuie să fie adoptată anterior expirării perioadei până la care contribuabilii persoane fizice trebuie să își îndeplinească obligațiile declarative și de plată a impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale,

luând în considerare evitarea unor blocaje în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor declarative și de plată ale contribuabililor persoane fizice,

având în atenție necesitatea adoptării unor instrumente care să protejeze mediul de afaceri și sistemul economic și prin care să se injecteze în economie nu doar bani, ci și încredere și spirit mobilizator, loialitate contractuală și disponibilitate de adaptare a raporturilor de afaceri la provocările și dificultățile severe pe care întreaga națiune le traversează,

ținând cont că prin instituirea stării de urgență au fost luate măsuri care au afectat activitatea întreprinderilor mici și mijlocii - persoane fizice întreprinzători și societăți de dimensiuni reduse, care reprezintă coloana vertebrală nu doar a economiei românești, ci și a pieței unice europene,

în condițiile în care este imperios necesar ca micile afaceri să beneficieze de sprijin suplimentar, de o perioadă de moratoriu (legal), în special în privința serviciilor esențiale care le condiționează continuarea activității, și întrucât elementele mai sus prezentate constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

având în vedere necesitatea susținerii resurselor financiare atât ale contribuabililor, cât și ale statului pentru asigurarea cheltuielilor, precum și faptul că în perioada stării de urgență mediul de afaceri s-a confruntat cu o diminuare semnificativă de lichidități financiare, ceea ce conduce la dificultatea acestora în a se conforma voluntar la plată,

ținând cont de faptul că obligațiile accesorii îngreunează conformarea la plată a obligațiilor bugetare, în contextul actual al dificultăților financiare cu care se confruntă contribuabilii afectați direct sau indirect de criza SARS-CoV-2,

luând în considerare necesitatea prevenirii acumulării de către contribuabili a noi datorii la bugetul general consolidat care ar putea conduce la declanșarea procedurilor de insolvență, necesitatea acordării unor șanse de redresare economică, în special contribuabililor cu afaceri viabile care au fost afectate de criza SARS-CoV-2, și evitarea deschiderii procedurilor de insolvență care din perspectiva recuperării creanțelor bugetare sunt ineficiente,

ținând seama de faptul că nepromovarea prezentului act normativ ar avea consecințe negative, în sensul că:

- *neacordarea bonificațiilor în cazul impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale obligatorii ar putea genera o diminuare semnificativă de lichidități financiare, ceea ce ar conduce la dificultăți în finanțarea cheltuielilor bugetare;*
- *neintroducerea prorogării termenului până la care contribuabilii persoane fizice trebuie să își îndeplinească obligațiile declarative și de plată a impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale ar putea genera un blocaj în ceea ce privește îndeplinirea acestor obligații fiscale și ar putea crește riscul neconformării de către contribuabilii care au obligația să completeze și să depună, până la data de 25 mai 2020, formularul - Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice;*
- *neintroducerea prorogării termenului până la care se depun formularul - Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și formularul 230 - Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat ar conduce la diminuarea fondurilor atrase de entitățile nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și de unitățile de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii;*
- *neintroducerea competenței consiliilor locale de a hotărî reducerea impozitului pe clădiri și scutirea de la plata taxei pe clădiri în cazul clădirilor folosite de contribuabilii care și-au întrerupt total activitatea ca urmare a instituirii stării de urgență poate genera un blocaj financiar la nivelul acestora, cu consecințe negative atât în ceea ce privește desfășurarea pe viitor a activității, cât și acumularea de noi datorii de către contribuabili la bugetul local,*

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public general și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată și impune adoptarea unor măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Capitolul I

Măsuri fiscale și prorogarea unor termene

Art. I. Modificarea și completarea Codului fiscal

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 121 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 121: Bonificație pentru plata impozitului pe venitul anual

(1) Începând cu anul 2021, se poate acorda bonificație de până la 10% din impozitul pe venitul anual. Nivelul bonificației, termenele de plată și condițiile de acordare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat.

(2) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

2. La articolul 151, alineatele (22) -(24) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(22) Persoanele fizice prevăzute la art. 148 alin. (1) și (3) pot efectua plăți reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată, oricând până la împlinirea termenului de plată.

(23) Începând cu anul 2021, se poate acorda bonificație de până la 10% din contribuția de asigurări sociale. Nivelul bonificației, termenele de plată și condițiile de acordare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat.

(24) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (23) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

3. La articolul 151, alineatul (26) se abrogă.

4. La articolul 153 alineatul (1), după litera f) se introduce o nouă literă, litera f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) persoanele juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora și care potrivit legii datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, pentru persoanele fizice care desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege, pe perioada suspendării din funcție a acestora, în condițiile legii;”

5. După articolul 157 se introduce un nou articol, articolul 157¹, cu următorul cuprins:

„Art. 157¹: Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f¹) pe perioada suspendării din funcție a acestora, în condițiile legii Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f¹), pe perioada suspendării din funcție a acestora, în condițiile legii, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate o reprezintă salariul minim brut pe țară garantat în plată în vigoare în luna pentru care se datorează contribuția.”

6. La articolul 168, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Persoanele juridice prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f¹) calculează și plătesc contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice care desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege, pe perioada suspendării din funcție a acestora, în condițiile legii, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează.

(1²) Prevederile alin. (1¹) se aplică numai în situația în care persoanele fizice prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f¹) nu au realizat în cursul lunii venituri din salarii și asimilate salariilor.”

7. La articolul 168, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Calculul contribuției de asigurări sociale de sănătate se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei lunare de calcul menționate la art. 157 sau 157¹, după caz.”

8. La articolul 174, alineatul (22) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(22) Persoanele fizice prevăzute la art. 170 alin. (1) pot efectua plăți reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată, oricând până la împlinirea termenului de plată.”

9. La articolul 174, după alineatul (22) se introduc două noi alineate, alineatele (23) și (24), cu următorul cuprins:

„(23) Începând cu anul 2021 se pot acorda bonificații de până la 10% din contribuția de asigurări sociale de sănătate. Nivelul bonificației, termenele de plată și condițiile de acordare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat.

(24) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (23) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

10. La articolul 316, alineatul (9) modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) După înregistrarea în scopuri de TVA în baza prevederilor alin. (1), persoanele impozabile, societăți cu sediul activității economice în România, înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fac obiectul unei analize de risc efectuate de organul fiscal central potrivit prevederilor alin. (11) lit. h) și prevederilor art. 7 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. Acordarea unor bonificații în cazul impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale obligatorii

(1) Prin derogare de la dispozițiile art. 121 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în cazul impozitului pe venit, contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate, datorate pentru veniturile realizate în anul 2019, pentru care există obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, dacă declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 122 din aceeași lege se depune până la 30 iunie 2020 inclusiv, se acordă următoarele bonificații:

- a) pentru plata impozitului pe venit, a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate, reprezentând obligații fiscale anuale pentru anul 2019, se acordă o bonificație de 5% din aceste sume, dacă toate aceste obligații fiscale de plată se sting prin plată sau compensare, integral până la data 30 iunie 2020 inclusiv;
- b) pentru depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin mijloace electronice de transmitere la distanță conform art. 79 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se acordă o bonificație de 5% din impozitul pe venit, contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate.

(2) Bonificația prevăzută la alin. (1) lit. b) se acordă numai dacă este îndeplinită condiția de acordare a bonificației prevăzută la alin. (1) lit. a), caz în care se aplică ambele bonificații.

(3) Bonificația se determină de contribuabil și se evidențiază în mod distinct în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice, sub rezerva verificării ulterioare. Obligațiile fiscale de plată se determină prin diminuarea obligațiilor fiscale datorate cu valoarea bonificației.

(4) Prevederile alin. (1) -(3) sunt aplicabile și în cazul persoanelor fizice care obțin venituri anuale pentru care există obligația completării și depunerii numai a declarației prevăzute la art. 120 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și în cazul persoanelor fizice care au optat în anul 2019 pentru plata contribuției de asigurări sociale sau a contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit art. 148 alin. (3), respectiv art. 180 din aceeași lege. Contribuabilii pot beneficia de bonificațiile prevăzute la alin. (1) prin completarea și depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice - capitolul I. Date privind veniturile realizate, până la data de 30 iunie 2020 inclusiv, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (1).

(5) Bonificațiile prevăzute la alin. (1) se acordă numai în situația în care obligațiile fiscale anuale de plată, reprezentând impozitul pe venit, contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate, se sting integral prin plată sau compensare, până la 30 iunie 2020 inclusiv.

(6) Contribuabilii care au depus Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice - capitolul I. Date privind veniturile realizate, pentru veniturile realizate în anul 2019, indiferent de modalitatea de depunere, fără acordarea bonificațiilor prevăzute la alin. (1), pot beneficia de acestea, prin depunerea unei declarații rectificative până la data de 30 iunie 2020 inclusiv, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (1).

(7) În cazul în care plata obligațiilor fiscale anuale datorate pentru anul 2019 a fost efectuată până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență sau ulterior acestei date, dar nu mai târziu de data de 30 iunie 2020 inclusiv, aceasta se ia în considerare pentru acordarea bonificațiilor în condițiile prevăzute la alin. (1). Pentru sumele achitate în plus față de obligațiile fiscale de plată aferente anului 2019 se aplică în mod corespunzător prevederile art. 167 sau 168, după caz, din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. Facilități fiscale aplicabile sumelor reprezentând premii/stimulente

(1) Prin derogare de la prevederile art. 139, 157 și 220⁴ din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sumele reprezentând stimulente/prime acordate de către angajator din fondul de salarii, pentru perioada stării de urgență decretate potrivit legii pentru prevenirea răspândirii epidemiei COVID-19, persoanelor fizice care realizează venituri din salarii în baza contractului individual de muncă, ca urmare a desfășurării de activități care presupun contact direct cu cetățenii și sunt supuse riscului de infectare cu SARS-CoV-2, nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, contribuției de asigurări sociale de sănătate, respectiv al contribuției asiguratorie pentru muncă, reglementate la titlul V „Contribuții sociale obligatorii” din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Persoanele fizice beneficiare ale sumelor prevăzute la alin. (1), precum și activitățile desfășurate de către acestea care presupun contact direct cu cetățenii se stabilesc prin decizia angajatorului la care își desfășoară activitatea. Pentru aplicarea regimului fiscal stabilit la alin. (1) decizia angajatorului constituie document justificativ.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică pentru sumele acordate începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pe perioada stării de urgență decretate potrivit legii, plătite până la data de 30 iunie 2020 inclusiv.

Art. IV. Prorogarea unor termene

Termenul de 25 mai 2020 prevăzut la art. V din Ordonanța Guvernului nr. 6/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare se prorogă până la data de 30 iunie 2020 inclusiv.

Art. V. Acordarea unor facilități la plata impozitului anual pe clădiri sau a taxei lunare pe clădiri

(1) Pentru durata stării de urgență decretate în anul 2020, în cazul contribuabililor plătitori de impozit pe clădiri/taxă pe clădiri potrivit art. 462 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, consiliile locale, respectiv Consiliul General al Municipiului București pot adopta hotărâri până la data de 14 august 2020 privind:

- a) reducerea impozitului anual pe clădiri cu o cotă de până la 50%, pentru clădirile nerezidențiale, aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice, folosite pentru activitatea economică proprie a acestora sau date în folosință printr-un contract de închiriere, comodat sau prin alt tip de contract pentru desfășurarea unor activități economice către alte persoane fizice sau juridice, după caz, dacă în perioada pentru care s-a instituit starea de urgență, ca urmare a efectelor epidemiei coronavirusului SARS-CoV-2, proprietarii sau utilizatorii clădirilor au fost obligați, potrivit legii, să își întrerupă total activitatea economică sau dețin certificatul pentru situații de urgență emis de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri prin care se certifică întreruperea parțială a activității economice;
- b) scutirea de la plata taxei lunare pe clădiri datorate de către concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință a unei clădiri proprietatea publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, după caz, dacă, în perioada pentru care s-a instituit starea de urgență ca urmare a efectelor epidemiei coronavirusului SARS-CoV-2, utilizatorii clădirilor au fost obligați, potrivit legii, să își întrerupă total activitatea economică.

(2) În situația în care autoritățile administrației publice locale competente adoptă hotărâri de acordare a reducerii impozitului pe clădirile nerezidențiale, pentru a beneficia de prevederile alin. (1) lit. a), proprietarii clădirilor au obligația ca, până la data de 15 septembrie 2020 inclusiv, să depună la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea o cerere de acordare a reducerii, însoțită de o declarație pe propria răspundere.

(3) Proprietarii care dețin clădiri nerezidențiale utilizate pentru activitatea economică proprie, în declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (2) vor menționa fie întreruperea totală a activității economice proprii stabilită conform prevederilor legale, fie întreruperea parțială a activității economice. Proprietarii care și-au întrerupt parțial activitatea anexează la cererea prevăzută la alin. (2) o copie a certificatului pentru situații de urgență emis de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri.

(4) În cazul proprietarilor care dețin clădiri nerezidențiale date în folosință pentru desfășurarea unor activități economice către alte persoane fizice sau juridice, pe perioada în care s-a instituit starea de urgență, din declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (2) trebuie să reiasă că aceștia se regăsesc concomitent în următoarele situații:

- a) au renunțat la cel puțin 50% din dreptul de a încasa contravaloarea chiriei, redevenței sau altă formă de utilizare a clădirii, stabilită conform prevederilor contractuale, pe perioada pentru care s-a instituit starea de urgență;
- b) cel puțin 50% din suprafețele totale deținute și afectate activităților economice nu au fost utilizate, ca urmare a faptului că titularii dreptului de folosință a clădirilor respective au fost obligați, potrivit legii, să își întrerupă total și/sau parțial activitatea economică.

(5) Pentru încadrarea în situația prevăzută la alin. (4) lit. b) proprietarii care dețin clădiri nerezidențiale verifică dacă cel puțin 50% din suprafața totală deținută și dată în folosință pentru desfășurarea unor activități economice către alte persoane fizice sau juridice este afectată de întreruperea totală și/sau parțială a activității acestora la data de 14 mai 2020.

(6) Proprietarii care dețin clădiri nerezidențiale date în folosință pentru desfășurarea unor activități economice către alte persoane fizice sau juridice, la cererea prevăzută la alin. (2) vor anexa declarația pe propria răspundere din care rezultă încadrarea cumulativă în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a) și b), însoțită de declarațiile pe propria răspundere a utilizatorilor cu privire la întreruperea totală a activității economice a acestora și/sau de certificatele pentru situații de urgență emise de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri în cazul utilizatorilor care și-au întrerupt parțial activitatea economică, după caz.

(7) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a) au plătit impozitul anual pe clădiri datorat pentru anul 2020, integral/parțial, până la primul termen de plată, acestea pot solicita restituirea, în termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea, în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(8) În situația în care autoritățile administrației publice locale competente adoptă hotărâri de acordare a scutirii de la plata taxei pe clădiri, pentru a beneficia de prevederile alin. (1) lit. b), concesionarii, locatarii, titularii dreptului de administrare sau de folosință a unei clădiri proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, după caz, au obligația ca până la data de 15 septembrie 2020, inclusiv, să depună la organul fiscal local în a cărei rază teritorială de competență se află clădirea o cerere de acordare a scutirii, însoțită de o declarație pe propria răspundere. În declarația pe propria răspundere contribuabilii vor menționa prevederile legale potrivit cărora au avut obligația întreruperii totale a activității proprii, pe perioada instituirii stării de urgență.

(9) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) au plătit taxa lunară pe clădiri datorată pentru perioada în care s-a instituit starea de urgență, acestea pot solicita restituirea, în termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea, în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(10) În cazul contribuabililor care beneficiază de prevederile alin. (1) lit. a), impozitul anual pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de reducere și a bonificației de până la 10% prevăzută la art. 462 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, stabilită pentru anul 2020 prin hotărâre a consiliului local, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, asupra impozitului anual datorat pentru anul 2020.

Art. VI. Acordarea unor facilități la plata taxei și a chiriei datorate pentru ocuparea domeniului public

(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și până la data de 31 august 2020, calculul, respectiv plata taxei și a chiriei datorate pentru ocuparea domeniului public cu panouri publicitare, astfel cum acestea sunt prevăzute de Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate, republicată, în cazul contractelor de concesiune, închiriere sau asociere în participație existente, se va efectua numai pentru panourile decorate cu reclamă comercială, proporțional cu perioada de timp în care respectivele panouri au fost efectiv decorate.

(2) Pentru durata stării de urgență decretate în anul 2020, consiliile locale, respectiv Consiliul General al Municipiului București pot adopta hotărâri până la data de 14 august 2020 privind scutirea de la plata taxei pentru utilizarea temporară a locurilor publice de către utilizatorii suprafețelor care au fost obligați, potrivit legii, să își întrerupă total activitatea economică sau dețin certificatul pentru situații de urgență emis de ministerul economiei, energiei și mediului de afaceri prin care se certifică întreruperea parțială a activității economice.

(3) În situația în care autoritățile administrației publice locale competente adoptă hotărâri de acordare a scutirii de la plata taxei pentru utilizarea temporară a locurilor publice, pentru a beneficia de prevederile alin. (2), utilizatorii au obligația ca până la data de 15 septembrie 2020, inclusiv, să depună la organul fiscal local în a cărei rază teritorială de competență se află suprafața o cerere de acordare a scutirii, însoțită de o declarație pe propria răspundere împreună cu documente justificative, după caz.

Art. VII. Intrarea în vigoare a prevederilor art. I și dispoziții tranzitorii

(1) Prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. I se aplică după cum urmează:

- a) pct. 1-3, 8 și 9, începând cu data de 1 ianuarie 2021;
- b) pct. 4-7, începând cu luna următoare intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență;
- c) pct. 10, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Cererile de înregistrare în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, depuse și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se soluționează fără a mai face obiectul analizei criteriilor pentru evaluarea riscului fiscal.

Capitolul II

Anularea unor obligații accesorii

Art. VIII. Sfera de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică pentru toate categoriile de debitori, cum ar fi persoane fizice sau juridice, indiferent de forma de proprietate, asocieri și alte entități fără personalitate juridică, persoane fizice care

desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, unități administrativ-teritoriale sau subdiviziuni administrativ-teritoriale ale municipiului București ori instituții publice.

(2) În sensul prezentului capitol, prin obligații bugetare principale restante la data de 31 martie 2020 inclusiv se înțelege:

- a) obligații bugetare pentru care s-a împlinit scadența sau termenul de plată până la data de 31 martie 2020 inclusiv, precum și obligațiile fiscale principale scadente în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2020 privind unele măsuri economice și fiscal-bugetare, cu modificările ulterioare, și data de 31 martie 2020 inclusiv. Sunt considerate obligații bugetare principale restante și obligațiile bugetare principale datorate de debitorul aflat în insolvență pentru care s-a împlinit scadența până la data de 31 martie 2020 inclusiv, independent de existența unui tabel de creanțe sau a unui program de plată a creanțelor;
- b) diferențele de obligații bugetare principale stabilite prin decizii de impunere comunicate până la data de 31 martie 2020 inclusiv, chiar dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și diferențele de obligații bugetare principale aferente perioadelor fiscale de până la data de 31 martie 2020 inclusiv, stabilite de organul fiscal central prin decizie de impunere emisă și comunicată până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ca urmare a unei inspecții fiscale sau a verificării situației fiscale personale;
- c) obligațiile bugetare principale aferente perioadelor fiscale de până la data de 31 martie 2020 inclusiv, stabilite prin decizie de impunere emisă din oficiu de organul fiscal sau prin declarație de impunere depusă cu întârziere de către contribuabil, în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2020 și data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv;
- d) alte obligații de plată individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal în vederea recuperării la data de 31 martie 2020 inclusiv, precum și obligațiile bugetare principale stabilite de alte organe decât organele fiscale, aferente perioadelor fiscale de până la data de 31 martie 2020, transmise spre recuperare organelor fiscale în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2020 și data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv.

(3) Nu sunt considerate obligații de plată restante la data de 31 martie 2020 inclusiv:

- a) obligațiile bugetare pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit legii, la data de 31 martie 2020 inclusiv;
- b) obligațiile de plată stabilite în acte administrative a căror executare este suspendată în condițiile legii la data de 31 martie 2020 inclusiv.

(4) Sunt considerate restante la data de 31 martie 2020 inclusiv și obligațiile de plată care, la această dată, se află în oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (3), iar ulterior acestei date, dar nu mai târziu de data de 31 ianuarie 2022 inclusiv, înlesnirea la plată își pierde valabilitatea sau, după caz, încetează suspendarea executării actului administrativ fiscal.

(5) Pentru obligațiile prevăzute la alin. (3) lit. b), debitorii pot renunța la efectele suspendării actului administrativ fiscal pentru a beneficia de anularea dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor. În acest caz, debitorii trebuie să depună o cerere de renunțare la efectele suspendării actului administrativ fiscal până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv.

(6) Accesoriiile aferente unor obligații bugetare principale reprezentând ajutor de stat de recuperat sau fonduri ce se cuvin bugetului Uniunii Europene nu se amână la plată și nu se anulează, dacă instituția sau autoritatea publică care a transmis organului fiscal titlul executoriu în vederea recuperării trebuie să vireze la bugetul Uniunii Europene, conform legii, respectivele accesorii.

(7) Prevederile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător de către:

- a) organele vamale pentru creanțele vamale. În acest sens, decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal este asimilată deciziei de impunere emise de către organele de inspecție fiscală. În situația în care decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal este întocmită la solicitarea contribuabilului pentru a corecta obligațiile vamale declarate, atunci aceasta este asimilată declarației rectificative;
- b) organele fiscale centrale pentru obligațiile bugetare stabilite de către organele de inspecție economico-financiară, prin dispoziții obligatorii și procese-verbale.

Art. IX. Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale restante la data de 31 martie 2020
Dobânzile, penalitățile și toate accesoriiile aferente obligațiilor bugetare principale, restante la data de 31

martie 2020 inclusiv, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) toate obligațiile bugetare principale restante la data de 31 martie 2020 inclusiv, administrate de organul fiscal central, se sting prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv;
- b) sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv, toate obligațiile bugetare principale și accesorii administrate de organul fiscal central cu termene de plată cuprinse între data de 1 aprilie 2020 și data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv;
- c) debitorul să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal, până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv. Această condiție se consideră îndeplinită și în cazul în care, pentru perioadele în care nu s-au depus declarații fiscale, obligațiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal central;
- d) debitorul depune cererea de anulare a accesoriilor după îndeplinirea în mod corespunzător a condițiilor prevăzute la lit. a)-c), în perioada 14 mai 2020-15 decembrie 2020 inclusiv sau în perioada 1 ianuarie 2021-31 ianuarie 2022 inclusiv, sub sancțiunea decăderii.

Art. X. Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare declarate suplimentar de debitori prin declarație rectificativă

(1) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriiile aferente diferențelor de obligații bugetare principale declarate suplimentar de debitori prin declarație rectificativă prin care se corectează obligațiile bugetare principale cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 inclusiv, administrate de organul fiscal central, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) declarația rectificativă este depusă începând cu data de 1 aprilie 2020 până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv;
- b) toate obligațiile bugetare principale individualizate în declarația rectificativă se sting prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv;
- c) sunt îndeplinite, în mod corespunzător, condițiile prevăzute la art. IX lit. b) -d).

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul corectării erorilor din deconturile de taxă pe valoarea adăugată efectuate potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art. XI. Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 și stinse până la această dată

Dobânzile, penalitățile și toate accesoriiile aferente obligațiilor bugetare principale cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 inclusiv și stinse până la această dată se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ și în mod corespunzător condițiile prevăzute la art. IX lit. b) -d).

Art. XII. Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 individualizate în decizii de impunere

(1) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriiile aferente obligațiilor bugetare principale administrate de organul fiscal central cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 inclusiv și individualizate în decizii de impunere emise ca urmare a unei inspecții fiscale sau verificării situației fiscale personale în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) toate diferențele de obligații bugetare principale individualizate în decizia de impunere sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, până la termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din aceeași lege;
- b) cererea de anulare a accesoriilor se depune în termen de 90 de zile de la comunicarea deciziei de impunere, sub sancțiunea decăderii.

(2) În sensul prezentului capitol, prin inspecție fiscală sau verificare a situației fiscale personale în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se înțelege acea inspecție sau verificare pentru care nu s-a comunicat persoanei controlate decizia de impunere până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Prin derogare de la art. 105 alin. (8) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în situația inspecțiilor fiscale ce urmează să înceapă după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de

urgență, în scopul acordării anulării prevăzute la art. X, organele fiscale iau în considerare declarațiile rectificative depuse de debitori în cel mult 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. XIII. Solicitarea de anulare a accesoriilor aferente obligațiilor bugetare restante

(1) Debitorii care intenționează să beneficieze de anularea obligațiilor bugetare accesorii potrivit prezentului capitol pot notifica organul fiscal central cu privire la intenția lor, până cel mai târziu la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor prevăzută la art. IX lit. d).

(2) După primirea notificării prevăzute la alin. (1), organul fiscal central verifică dacă debitorul și-a îndeplinit obligațiile declarative potrivit vectorului fiscal până la data depunerii notificării, efectuează stingerile, compensările și orice alte operațiuni necesare în vederea stabilirii cu certitudine a obligațiilor bugetare ce constituie condiție pentru acordarea facilității fiscale potrivit art. IX-XII. În cazul în care se constată că debitorul nu și-a îndeplinit obligațiile declarative, organul fiscal îl îndrumă potrivit art. 7 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii notificării, organul fiscal central eliberează din oficiu certificatul de atestare fiscală, pe care îl comunică debitorului.

(4) Organul fiscal are obligația de a clarifica cu debitorul eventualele neconcordanțe cu privire la obligațiile bugetare ce constituie condiție pentru acordarea facilității fiscale sau a celor care pot fi anulate, potrivit art. IX-XII.

(5) Pentru debitorii care au notificat organul fiscal potrivit alin. (1) :

- a) dobânzile, penalitățile și toate accesoriile, care pot face obiectul anulării, se amână la plată în vederea anulării. În acest caz, organul fiscal central emite decizie de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor;
- b) procedura de executare silită nu începe sau se suspendă, după caz, pentru obligațiile accesorii amânate la plată potrivit lit. a);
- c) obligațiile accesorii amânate la plată potrivit lit. a) nu se sting până la data soluționării cererii de anulare a accesoriilor sau până la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv, în cazul în care debitorul nu depune cerere de anulare a accesoriilor.

(6) Prevederile alin. (5) sunt aplicabile și pe perioada cuprinsă între data depunerii cererii de anulare a accesoriilor și data emiterii deciziei de soluționare a cererii potrivit art. XV alin. (1).

(7) Decizia de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor își pierde valabilitatea în oricare dintre următoarele situații:

- a) la data emiterii deciziei de anulare a accesoriilor sau a deciziei de respingere a cererii de anulare a accesoriilor, după caz;
- b) la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv, în cazul în care debitorul nu depune cerere de anulare a accesoriilor.

(8) Pentru debitorii care nu au notificat organul fiscal potrivit alin. (1), dobânzile, penalitățile și toate accesoriile care pot fi anulate potrivit prezentului capitol și care au fost stinse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se restituie potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. XIV. Efecte cu privire la măsurile de executare silită prin poprire instituite de organul fiscal central

(1) Prin derogare de la prevederile art. 236 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 14 mai 2020-15 decembrie 2020 inclusiv, precum și în perioada 1 ianuarie 2021-31 ianuarie 2022 inclusiv, debitorii care au notificat organul fiscal potrivit art. XIII și au dispuse măsuri de executare silită prin poprire la data de 14 mai 2020, de către organul de executare fiscală, asupra disponibilităților bănești pot efectua plata sumelor înscrise în adresele de înființare a popririi din sumele indisponibilizate, altele decât cele reprezentând obligații de plată care fac obiectul amânării la plată în vederea anulării potrivit art. XIII alin. (5) lit. a).

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și pentru măsurile de executare silită prin poprire dispuse, potrivit legii, între data de 14 mai 2020 și data de 31 ianuarie 2022 inclusiv.

Art. XV. Cererea de anulare a accesoriilor

(1) Cererea de anulare a accesoriilor, depusă potrivit prezentului capitol, se soluționează prin decizie de anulare a accesoriilor sau, după caz, decizie de respingere a cererii de anulare a accesoriilor.

(2) Un debitor poate beneficia de anularea accesoriilor potrivit prezentului capitol în oricare dintre situațiile prevăzute la art. IX-XII, independent sau cumulativ, dacă sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea anulării.

Art. XVI. Anularea accesoriilor în cazul debitorilor care beneficiază de eșalonare la plată

(1) Debitorii care la data de 14 mai 2020 beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între data de 14 mai 2020 și data de 31 ianuarie 2022 inclusiv pot beneficia de anularea dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor în condițiile art. X-XII.

(2) Debitorii care la data de 14 mai 2020 beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între data de 14 mai 2020 și data de 31 ianuarie 2022 inclusiv pot beneficia, în baza cererii de anulare a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor, depuse în perioada 14 mai 2020 și 15 decembrie 2020 sau în perioada 1 ianuarie 2021 și 31 ianuarie 2022 inclusiv, de anularea dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor, dacă eșalonarea la plată se finalizează până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv. În acest caz, accesoriile incluse în ratele de eșalonare cu termene de plată după data de 14 mai 2020 achitate odată cu plata ratei de eșalonare se restituie potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care eșalonarea la plată aflată în derulare cuprinde numai obligații de plată accesorii, debitorii pot beneficia de anularea accesoriilor rămase de plată din înlesnirea la plată acordată, fără a le mai achita, urmând ca, în baza cererii de anulare a accesoriilor, organul fiscal să emită decizia de anulare a accesoriilor, precum și decizia de finalizare a eșalonării la plată.

Art. XVII. Anularea accesoriilor în cazul obligațiilor bugetare restante la data de 31 martie 2020 datorate bugetelor locale

(1) În cazul obligațiilor bugetare restante la data de 31 martie 2020 inclusiv, datorate bugetelor locale, prevederile prezentului capitol se aplică de către unitățile administrativ-teritoriale, opțional, cu condiția ca aplicarea acestor prevederi să fie stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(2) Prin hotărârea prevăzută la alin. (1) consiliul local aprobă și procedura de acordare a anulării accesoriilor.

Art. XVIII. Anularea accesoriilor în cazul obligațiilor bugetare restante la data de 31 martie 2020 administrate de alte instituții sau autorități publice

Prevederile prezentului capitol sunt aplicabile și în cazul obligațiilor bugetare administrate de alte instituții sau autorități publice. În acest caz, cererea de anulare a accesoriilor se depune și se soluționează de către instituția sau autoritatea publică care administrează respectivele obligații bugetare.

Art. XIX. Anularea accesoriilor în cazul debitorilor care au cereri de rambursare

Debitorii care la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv au cereri de rambursare în curs de soluționare pentru care, ulterior acestei date, organul fiscal respinge total sau parțial rambursarea beneficiază de anularea obligațiilor bugetare accesorii potrivit prezentului capitol, dacă achită obligațiile bugetare de care depinde anularea, nestinse prin compensare cu sumele individualizate în cererea de rambursare, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei prin care se respinge rambursarea.

Art. XX. Menținerea valabilității facilității fiscale reprezentând anularea accesoriilor

Facilitatea fiscală reprezentând anularea accesoriilor prevăzută de prezentul capitol își menține valabilitatea și în următoarele cazuri:

- a) în cazul desființării actului administrativ fiscal în procedura de soluționare a contestației chiar dacă s-a dispus emiterea unui nou act administrativ fiscal;
- b) în cazul în care ulterior emiterii certificatului de atestare fiscală potrivit art. XIII organul fiscal constată existența unor obligații bugetare ce nu au fost incluse în certificatul de atestare fiscală.

Art. XXI. Posibilitatea de contestare

Împotriva actelor administrative fiscale emise potrivit prezentului capitol se poate formula contestație potrivit art. 268-281 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. XXII. Acte normative de aplicare

(1) Procedura de aplicare a prezentului capitol se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în cazul obligațiilor bugetare administrate de către organul fiscal central, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În cazul obligațiilor bugetare administrate de alte instituții sau autorități publice, cu excepția unităților administrativ-teritoriale și a subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiului București, procedura de aplicare a prezentului capitol se aprobă de conducătorul instituției sau autorității publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Note

Art. XXIV alin. (2)-(4) din OUG nr. 226/2020 prevăd:

„Art. XXIV

(2) Debitorii care au depus notificarea potrivit art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale și nu au depus cererea de anulare a accesoriilor până la data de 15 decembrie 2020 inclusiv, iar organul fiscal nu a emis decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a obligațiilor de plată accesorii în perioada 16 decembrie 2020 și 31 decembrie 2020 pot depune cererea de anulare a accesoriilor până la data de 31 martie 2021 inclusiv.

(3) Debitorii care au depus notificarea potrivit art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 și nu au depus cererea de anulare a accesoriilor până la data de 15 decembrie 2020 inclusiv, iar organul fiscal a emis decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a obligațiilor de plată accesorii în perioada 16 decembrie 2020 și 31 decembrie 2020 pot depune o nouă notificare și, respectiv, cerere potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020.

(4) Debitorii care au notificat organul fiscal potrivit art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 și au depus cererea de anulare a accesoriilor în perioada 16 decembrie 2020 și 31 decembrie 2020, pentru care organul fiscal nu a emis decizia de respingere a cererii de anulare a accesoriilor, își pot retrage cererea de anulare a accesoriilor, devenind aplicabile prevederile alin. (2).”